

Szkolnictwo wyższe

Erasmus+
www.erasmusplus.org.pl

INFORMACJE

DLA UCZELNI

aktualizacja: **kwiecień 2018**

SPIS TREŚCI

Jak wziąć udział w programie Erasmus+?	3
Karta Erasmusa dla szkolnictwa wyższego	3
Instytucje uprawnione do udziału w programie	3
Przygotowanie uczelni do udziału w programie	4
Mobilność studentów	6
Zaliczenie zagranicznego okresu studiów/praktyki	7
Dokumenty podpisywane ze studentem przed wyjazdem w ramach Erasmusa+	7
Przyjazdy studentów z innych krajów	8
Studenci niepełnosprawni	8
Studenci w trudnej sytuacji materialnej	8
Mobilność pracowników uczelni.....	10
Wyjazdy dydaktyczne nauczycieli akademickich	10
Wyjazdy pracowników uczelni w celach szkoleniowych	11
Dofinansowanie wyjazdów pracowników	11
Jakie kryteria musi spełnić pracownik, aby skorzystać z wyjazdu?.....	11
Wnioskowanie o dofinansowanie projektów mobilności	13
Udział w projektach współpracy międzynarodowej	15
Partnerstwa strategiczne.....	15
Inne projekty współpracy międzynarodowej	16
ECTS i suplement do dyplomu	17
System ECTS jako system transferu i akumulacji punktów	17
Suplement do dyplomu	18

JAK WZIĄĆ UDZIAŁ W PROGRAMIE ERASMUS+?

KARTA ERASMUSA DLA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Warunkiem udziału szkoły wyższej w programie Erasmus+ jest przyznanie jej przez Komisję Europejską Karty Erasmusa dla szkolnictwa wyższego (*Erasmus Charter for Higher Education* - ECHE), która uprawnia do ubiegania się o fundusze na dofinansowanie konkretnych działań przewidzianych w programie.

Uczelnie posiadające Kartę Erasmusa mogą prowadzić wymianę studentów i pracowników (Akcja 1), a także koordynować projekty międzynarodowe lub brać w nich udział jako partnerzy (Akcja 2).

ZŁOŻENIE WNIOSKU O KARTĘ ERASMUSA DLA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Wniosek o Kartę Erasmusa dla szkolnictwa wyższego należy składać do Agencji Wykonawczej – The Education, Audiovisual and Culture Executive Agency (EACEA) w Brukseli, reprezentującej Komisję Europejską – wniosek eForm poprzez [stronę internetową Agencji Wykonawczej](#).

Konkurs wniosków odbywa się jeden raz w roku, np. w roku 2018 termin składania wniosków upłynął 22 marca o godz. 12.00. Zasady konkursu wniosków publikowane są na stronie EACEA na co najmniej miesiąc przed terminem składania wniosków.

W przypadku zmiany nazwy lub połączenia się dwóch lub więcej uczelni albo podziału jednej uczelni na dwie lub więcej nowo powstała uczelnia zobowiązana jest powiadomić o tym Narodową Agencję i Agencję Wykonawczą w Brukseli w celu aktualizacji Karty i kodu Erasmusa.

Podobnie jak w przypadku składania wszystkich innych wniosków w programie Erasmus+, instytucje wnioskujące o Kartę Erasmusa dla szkolnictwa wyższego muszą być zarejestrowane w systemie URF – Unique Registration Facility i mieć kod PIC (Participant Identification Code).

INSTYTUCJE UPRAWNIONE DO UDZIAŁU W PROGRAMIE

Wniosek do Komisji Europejskiej o nadanie Karty Erasmusa dla szkolnictwa wyższego mogą składać następujące instytucje prowadzące studia I i/lub II i/lub III stopnia:

- uczelnie publiczne;
- uczelnie niepubliczne wpisane do rejestru prowadzonego przez MNiSW;

- instytuty PAN posiadające osobowość prawną oraz prowadzące studia doktoranckie.

Aktualne informacje na temat ubiegania się o Kartę Erasmusa dla szkolnictwa wyższego są dostępne na stronie [Agencji Wykonawczej](#) – the Education, Audiovisual and Culture Executive Agency (EACEA, Executive Agency).

PRZYGOTOWANIE UCZELNI DO UDZIAŁU W PROGRAMIE

Uczelnia powinna być przygotowana merytorycznie i organizacyjnie do udziału w programie Erasmus+. Fundusze, jakie będą przyznane z budżetu programu Erasmus+ stanowią dofinansowanie, a nie pełne sfinansowanie realizacji mobilności edukacyjnej lub udziału uczelni w projekcie. Aby realizować działania przewidziane w programie Erasmus+ uczelnia musi posiadać środki na dofinansowanie kosztów uprawnionych oraz sfinansowanie kosztów nieuprawnionych do rozliczenia w ramach projektów. Szczegóły dotyczące zasad finansowania będą zawarte w umowach finansowych dla poszczególnych typów projektów. Z warunkami finansowymi obecnie realizowanych projektów można zapoznać się, odwiedzając odpowiednie sekcje niniejszej strony.

Udział uczelni w programie Erasmus+ – poza spełnieniem zobowiązań zawartych w Karcie Erasmusa dla szkolnictwa wyższego – wymaga:

- wyznaczenia uczelnianego koordynatora programu Erasmus+;
- stałej współpracy koordynatora uczelnianego z władzami uczelni, z poszczególnymi wydziałami/jednostkami dydaktycznymi, służbami finansowymi/kwesturą, organizacjami studenckimi;
- prowadzenia przez służby finansowe ewidencji kosztów w systemie księgowym uczelni, zgodnie z obowiązującymi przepisami rachunkowości;
- zapewnienia miejsca na gromadzenie niezbędnej dokumentacji;
- stałego dostępu do Internetu;
- sprawnie działającej poczty elektronicznej;
- zapewnienia sprzętu umożliwiającego korzystanie z narzędzi informatycznych, m.in. z formularzy dostępnych online.

Uczelnia powinna być przygotowana do aktywnego prowadzenia zarówno projektów mobilności, jak i innych projektów realizowanych z zagranicznymi partnerami. W przypadku projektów mobilności nie jest zalecane organizowanie tylko wyjazdów studentów lub tylko wyjazdów pracowników.

Opis oferty dydaktycznej na dany rok akademicki powinien być dostępny (w j. polskim i angielskim) w postaci katalogu przedmiotów ECTS.

Uczelnie samodzielnie poszukują partnerów do współpracy w programie.

Szczegółowe informacje na temat możliwości oferowanych w programie Erasmus+ znajdują się w aktualnym [Przewodniku po programie Erasmus+](#).

[Składanie wniosków do Narodowej Agencji](#) (projekty mobilności, projekty typu Partnerstwa strategiczne)

MOBILNOŚĆ STUDENTÓW

W akcji 1 Mobilność edukacyjna w programie Erasmus+ uczelnie mogą uzyskać dofinansowanie na prowadzenie wymiany studentów z krajami programu oraz wymiany z krajami partnerskimi z innych regionów świata.

Projekty mobilności dotyczące współpracy **z krajami programu** mogą obejmować:

- wyjazdy studentów na studia do innych krajów programu – na okres od 3 do 12 miesięcy;
- wyjazdy studentów na praktyki do innych krajów programu – na okres od 2 do 12 miesięcy;
- wyjazdy absolwentów na praktyki/staże do innych krajów programu – na okres od 2 do 12 miesięcy (pod warunkiem zakwalifikowania na wyjazd na ostatnim roku studiów).

Projekty mobilności dotyczące współpracy **z krajami partnerskimi** z innych regionów świata mogą obejmować:

- wyjazdy studentów na studia w kraju partnerskim – na okres od 3 do 12 miesięcy;
- przyjazdy studentów z kraju partnerskiego na studia do Polski - na okres od 3 do 12 miesięcy;
- wyjazdy studentów na praktyki w kraju partnerskim – na okres od 2 do 12 miesięcy (od roku 2018);
- przyjazdy studentów z kraju partnerskiego na praktyki do Polski na okres od 2 do 12 miesięcy (od roku 2018).

Na każdym z trzech poziomów studiów (studia pierwszego, drugiego i trzeciego stopnia) student może skorzystać z wyjazdu lub wyjazdów trwających łącznie do 12 miesięcy. Studentom jednolitych studiów magisterskich lub równoważnych (np. kierunków lekarskich) przysługuje możliwość skorzystania z wyjazdów trwających łącznie do 24 miesięcy. Do łącznej liczby miesięcy są jednak wliczane – w ramach każdego poziomu studiów – ewentualne wcześniejsze wyjazdy w poprzednim programie „Uczenie się przez całe życie” – Erasmus.

Pobyt absolwenta uczelni na praktyce lub stażu musi się zakończyć w ciągu 1 roku od ukończenia studiów, a jego długość jest wliczana do łącznego czasu trwania wyjazdów na tym poziomie studiów, na którym student został zakwalifikowany na wyjazd. Rekrutacja kandydatów na wyjazdy absolwentów musi się odbyć na ostatnim roku studiów. Wyjazdy absolwentów na praktyki/staże możliwe są tylko w ramach wymiany z innymi krajami programu.

W przypadku wymiany prowadzonej z krajami programu współpracujące uczelnie muszą mieć Kartę Erasmusa dla szkolnictwa wyższego.

ZALICZENIE ZAGRANICZNEGO OKRESU STUDIÓW/PRAKTYKI

Jeżeli student w pełni zrealizuje program studiów albo praktyki, uzgodniony w formie pisemnego porozumienia ze swoją macierzystą uczelnią, to uczelnia jest zobowiązana uznać i zaliczyć zagraniczne studia lub praktykę.

DOKUMENTY PODPISYWANE ZE STUDENTEM PRZED WYJAZDEM W RAMACH ERASMUSA+

Przed wyjazdem studenta muszą zostać podpisane **dwa** podstawowe dokumenty obowiązujące w programie Erasmus+:

Porozumienie o programie studiów lub praktyki (*Learning Agreement*) i umowa dotycząca wyjazdu oraz przyznania stypendium (nie dotyczy wyjazdu z dofinansowaniem zerowym).

Porozumienie o programie studiów lub praktyki (*Learning Agreement for Studies/Traineeship – LA*) to umowa między studentem, uczelnią macierzystą i instytucją przyjmującą. W przypadku wyjazdu na studia, porozumienie zawiera wykaz przedmiotów/zajęć, w których student ma uczestniczyć w uczelni przyjmującej oraz liczbę punktów ECTS za każdy przedmiot. W przypadku wyjazdu na praktykę porozumienie określa konkretny program praktyki. Pełne zrealizowanie uzgodnionego programu studiów/praktyki powinno gwarantować automatyczne zaliczenie zagranicznego okresu studiów/praktyki przez uczelnię macierzystą w sposób uzgodniony przed wyjazdem.

Ze strony uczelni/wydziału powinna podpisać ten dokument osoba upoważniona do podejmowania decyzji dydaktycznych. Porozumienie muszą podpisać wszystkie trzy strony przed wyjazdem studenta. Uzgodnienia dotyczące uznawalności akademickiej wynikające z wyjazdu na stypendium Erasmus+ wymagają formy pisemnej i muszą być dokonane przed wyjazdem na stypendium.

Do porozumienia można wprowadzić zmiany, pod warunkiem że wszystkie strony je zaakceptują i że będą wprowadzone w formie pisemnej. Zmiany do LA, jeśli są niezbędne, powinny zostać uzgodnione w ciągu około 4 tygodni od rozpoczęcia semestru. Jeśli zmiany LA wpływają na poczynione przed wyjazdem uzgodnienia dotyczące uznawalności akademickiej, to powinno zostać to uzgodnione w formie pisemnej.

Umowa dotycząca wyjazdu i wypłaty stypendium – poza porozumieniem należy podpisać ze studentem **umowę**, która szczegółowo określa warunki wyjazdu oraz wypłaty i rozliczenia stypendium (między innymi: czas trwania pobytu w uczelni goszczącej, wysokość stypendium, sposób jego wypłaty, termin, w którym student musi rozliczyć się z uczelnią

macierzystą itp.). Każda uczelnia ma prawo do wprowadzenia do obowiązującego ogólnoeuropejskiego wzorca własnych uzupełnień.

PRZYJAZDY STUDENTÓW Z INNYCH KRAJÓW

Studenci przyjeżdżający do polskich uczelni **z innych krajów programu** otrzymują dofinansowanie (stypendium) ze swojej uczelni macierzystej (wysyłającej).

Studenci przyjeżdżający do Polski **z krajów partnerskich** z innych regionów świata otrzymują dofinansowanie (stypendium) z polskiej uczelni.

STUDENCI NIEPEŁNOSPRAWNI

Studenci niepełnosprawni otrzymują w programie Erasmus+ status uczestnika nieotrzymującego dofinansowania (wyjazd z dofinansowaniem zerowym). Dofinansowanie wyjazdu studenta niepełnosprawnego jest pokrywane w całości ze środków projektu „Zagraniczna mobilność studentów niepełnosprawnych oraz znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej” realizowanego w Programie Operacyjnym „Wiedza Edukacja Rozwój” – PO WER. Takie rozwiązanie zapewnia studentom niepełnosprawnym otrzymanie dodatkowego dofinansowania uwzględniającego ich potrzeby wynikające z niepełnosprawności. Aby uzyskać dofinansowanie na wyjazd student niepełnosprawny musi złożyć wniosek do Narodowej Agencji za pośrednictwem swojej uczelni macierzystej (wysyłającej).

Więcej informacji: <http://erasmusplus.org.pl/power/>

STUDENCI W TRUDNEJ SYTUACJI MATERIALNEJ

Studenci wyjeżdżający na studia w ramach programu Erasmus+, którzy znajdują się w trudnej sytuacji materialnej uzyskują w programie Erasmus+ status uczestnika nieotrzymującego dofinansowania (wyjazd z dofinansowaniem zerowym).

Za studentów znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej uznaje się tych, którzy otrzymują stypendia socjalne, zgodnie z regulaminem przyjętym na uczelni macierzystej (wysyłającej). Dofinansowanie wyjazdu takiego studenta jest pokrywane w całości ze środków projektu Zagraniczna mobilność studentów niepełnosprawnych oraz znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej, realizowanego w Programie Operacyjnym „Wiedza Edukacja Rozwój” – PO WER. Dzięki takiemu rozwiązaniu studenci ci otrzymują dofinansowanie na wyjazd w takiej wysokości jak w programie Erasmus+ oraz dodatkowo kwotę 862 zł (równowartość 200 euro wg. kursu na rok 2018) na każdy miesiąc pierwotnie zaakceptowanego pobytu za granicą. Ten *dobatek socjalny* przysługuje studentom, którzy w terminie wyznaczonym przez uczelnię udokumentują prawo do otrzymywania stypendium socjalnego.

W przypadku studentów wyjeżdżających na praktyki *dodatek socjalny* w roku 2018 wynosi 431 zł (równowartość 100 euro) miesięcznie.

Więcej informacji: <http://erasmusplus.org.pl/power/>

Więcej informacji na temat mobilności:

[Mobilność studentów i pracowników uczelni - kraje programu](#)

[Mobilność studentów i pracowników uczelni - kraje partnerskie](#)

[Zasady finansowania mobilności i obowiązujące stawki – współpraca z krajami programu](#)

dla danego roku znaleźć można w sekcji Akcja 1. Mobilność edukacyjna – *Mobilność z krajami programu*.

[Zasady finansowania mobilności i obowiązujące stawki – współpraca z krajami partnerskimi](#) dla danego roku znaleźć można w sekcji Akcja 1. Mobilność edukacyjna – *Mobilność z krajami partnerskimi*.

Szczegółowe informacje na temat możliwości oferowanych w programie Erasmus+ znajdują się w aktualnym [Przewodniku po programie Erasmus+](#).

MOBILNOŚĆ PRACOWNIKÓW UCZELNI

W akcji 1 Mobilność edukacyjna w programie Erasmus+ uczelnie mogą uzyskać dofinansowanie na wyjazdy pracowników do krajów programu oraz na wymianę z krajami partnerskimi z innych regionów świata.

Projekty mobilności mogą obejmować:

- wyjazdy nauczycieli akademickich do zagranicznych szkół wyższych w celu prowadzenia zajęć dla studentów oraz przyjazdy specjalistów (ekspertów) z zagranicznych organizacji lub przedsiębiorstw;
- wyjazdy pracowników uczelni do zagranicznych instytucji, organizacji, przedsiębiorstw na szkolenia/w celach szkoleniowych (podnoszenie kwalifikacji).

Pobyt pracownika w zagranicznej instytucji lub przedsiębiorstwie w innym kraju programu może trwać od 2 dni do 2 miesięcy, natomiast pobyt w kraju partnerskim może trwać od 5 dni do 2 miesięcy.

W przypadku mobilności odbywającej się między krajami programu współpracujące uczelnie muszą mieć Kartę Erasmusa dla szkolnictwa wyższego.

WYJAZDY DYDAKTYCZNE NAUCZYCIELI AKADEMICKICH

Wyjazdy, których celem jest prowadzenie zajęć dydaktycznych dla studentów na uczelniach w innych krajach, są zarezerwowane dla nauczycieli akademickich. Wykładowcy mogą wyjeżdżać tylko do zagranicznych szkół wyższych, z którymi ich macierzysta uczelnia podpisała umowy międzyinstytucjonalne.

Nauczyciel akademicki ma obowiązek przygotować indywidualny program mobilności (*Mobility Agreement*) dotyczący nauczania za granicą, który musi zostać zatwierdzony przez uczelnię wysyłającą i goszczącą.

Zajęcia prowadzone przez nauczycieli akademickich muszą być zawsze integralną częścią aktualnego programu nauczania goszczącej uczelni.

PRZYJAZDY SPECJALISTÓW Z ZAGRANICZNYCH PRZEDSIĘBIORSTW, INSTYTUCJI, ORGANIZACJI

Z pozycji budżetowej przeznaczonej na wyjazdy pracowników uczelni w celu prowadzenia zajęć dydaktycznych dofinansowywane są także przyjazdy specjalistów z zagranicznych przedsiębiorstw i innych instytucji nieakademickich na zaproszenie uczelni. Celem przyjazdu specjalisty jest prowadzenie zajęć dla studentów.

Dofinansowanie wypłaca przyjeżdżającemu pracownikowi przedsiębiorstwa/instytucji/organizacji uczelnia zapraszająca ze środków danego projektu mobilności. Kwota ta jest przeznaczona na pokrycie części kosztów podróży i utrzymania.

WYJAZDY PRACOWNIKÓW UCZELNI W CELACH SZKOLENIOWYCH

Pracownicy szkół wyższych (zarówno nauczyciele akademicy, jak i inni pracownicy) mogą wyjeżdżać do instytucji zagranicznych, np. przedsiębiorstw, organizacji, instytucji edukacyjnych, w tym uczelni, w celu doskonalenia umiejętności i kwalifikacji potrzebnych w pracy, wymiany doświadczeń, poszerzania wiedzy w danej dziedzinie (udział w szkoleniu, seminarium, warsztatach z elementami szkolenia, wizyta typu *work shadowing* itp.).

Tak jak w przypadku wyjazdów dydaktycznych, niezbędne jest zatwierdzenie przed wyjazdem indywidualnego programu mobilności (*Mobility Agreement*) dotyczącego szkolenia za granicą.

Wiele uczelni organizuje również tygodnie szkoleniowe (*international staff training weeks*), w których uczestniczy jednocześnie większa grupa pracowników z wielu zagranicznych szkół wyższych. Ich celem jest prezentacja różnych form wykorzystywania współpracy międzynarodowej w programie Erasmus do wprowadzania zmian w uczelniach macierzystych, a także podnoszenie kompetencji pracowników w zakresie tematyki objętej szkoleniem oraz wymiana doświadczeń.

DOFINANSOWANIE WYJAZDÓW PRACOWNIKÓW

Dofinansowanie z budżetu programu Erasmus+ jest przeznaczone na częściowe pokrycie kosztów związanych z podróżą i utrzymaniem za granicą. Zasady programu Erasmus+ umożliwiają oferowanie wsparcia finansowego w różnych formach: jako wypłatę dofinansowania w wysokości ryczałtowej ustalonej dla wyjazdów do danego kraju lub zapewnienie przez uczelnię świadczeń związanych z podróżą i pobytem za granicą.

Uczelnia określa szczegółowe zasady przyznawania wsparcia.

JAKIE KRYTERIA MUSI SPEŁNIĆ PRACOWNIK, ABY SKORZYSTAĆ Z WYJAZDU?

Z wyjazdów w programie Erasmus+ mogą korzystać pracownicy uczelni uczestniczących w programie, zatrudnieni na podstawie umowy o pracę lub innej umowy cywilnoprawnej. Uczelnia może zdecydować o preferencyjnym traktowaniu pracowników etatowych. Wyjazdy pracowników w programie Erasmus+ powinny być traktowane przez uczelnię jako element strategii rozwoju własnej kadry.

Pracownicy ubiegają się o wyjazd w terminie określonym przez uczelnię.

Kandydatury pracowników, którzy ubiegają się o wyjazd po raz pierwszy powinny być traktowane priorytetowo. Uczelnie mogą zastosować dodatkowe kryteria spójne z własną polityką podnoszenia kompetencji pracowników.

Więcej informacji na temat mobilności:

[Mobilność studentów i pracowników uczelni - kraje programu](#)

[Mobilność studentów i pracowników uczelni - kraje partnerskie](#)

[Zasady finansowania mobilności i obowiązujące stawki – współpraca z krajami programu](#) dla danego roku znaleźć można w sekcji Akcja 1. Mobilność edukacyjna – *Mobilność z krajami programu*.

[Zasady finansowania mobilności i obowiązujące stawki – współpraca z krajami partnerskimi](#) dla danego roku znaleźć można w sekcji Akcja 1. Mobilność edukacyjna – *Mobilność z krajami partnerskimi*.

Szczegółowe informacje na temat możliwości oferowanych w programie Erasmus+ znajdują się w aktualnym [Przewodniku po programie Erasmus+](#).

WNOSKOWANIE O DOFINANSOWANIE PROJEKTÓW MOBILNOŚCI

W programie Erasmus+ międzynarodowa wymiana studentów i pracowników jest prowadzona w ramach projektów mobilności (Akcja 1). Projekty te mogą być prowadzone przez **pojedyncze uczelnie** albo przez **konsorcja instytucji** utworzone w celu prowadzenia mobilności.

Wniosek o dofinansowanie projektu mobilności w sektorze szkolnictwa wyższego może składać:

- samodzielnie szkoła wyższa;
- szkoła wyższa lub inna instytucja w imieniu konsorcjum uczelni, utworzonego w celu wspólnego organizowania wyjazdów i zarządzania nimi.

Wnioski należy składać do Narodowej Agencji Programu Erasmus+.

Uczelnia składająca wniosek samodzielnie, w imieniu konsorcjum lub wchodząca w skład konsorcjum musi posiadać Kartę Erasmusa dla szkolnictwa wyższego (ECHE – *Erasmus Charter for Higher Education*).

Jest zalecane, aby przed złożeniem wniosku do Narodowej Agencji szkoła wyższa lub konsorcjum podpisały z uczelniami i instytucjami partnerskimi umowy międzyinstytucjonalne (dwustronne) o wymianie studentów, wymianie nauczycieli i/lub wymianie pracowników.

Jedna uczelnia (lub jedno konsorcjum) może złożyć tylko jeden wniosek dotyczący mobilności z krajami programu.

Jeśli uczelnia (lub konsorcjum) planuje także wymianę z krajami partnerskimi, musi złożyć osobny wniosek (na innym formularzu).

KONSORCJUM REALIZUJĄCE PROJEKT MOBILNOŚCI – WYMOGI

Konsorcjum wspólnie prowadzące projekt mobilności jest konsorcjum krajowym, co oznacza, że w przypadku wnioskowania w naszym kraju w jego skład wchodzi jedynie polskie instytucje.

Minimalny skład konsorcjum to trzech partnerów, w tym co najmniej dwie szkoły wyższe. W skład konsorcjum mogą wchodzić tylko uczelnie albo uczelnie oraz jedna organizacja niebędąca szkołą wyższą, która w takim przypadku musi pełnić rolę koordynatora.

Konsorcjum ubiegające się o dofinansowanie mobilności jest zobowiązane uzyskać tzw. akredytację, czyli uprawnienie do udziału w programie Erasmus+. Koordynator konsorcjum składa osobny wniosek o akredytację i osobny o dofinansowanie mobilności. Akredytacja nadawana jest w postaci certyfikatu *Mobility Consortium Certificate*. Aby uzyskać certyfikat,

instytucja koordynująca musi złożyć wniosek *Accreditation of Higher Education Mobility Consortium* (termin złożenia jest taki sam jak w przypadku wniosku o dofinansowanie wyjazdów).

Wniosek o dofinansowanie mobilności studentów i pracowników składa się raz w roku.

Wniosek dotyczący wymiany z krajami programu podlega tylko ocenie formalnej, natomiast wniosek o dofinansowanie wymiany z krajami partnerskimi podlega również ocenie jakościowej dokonywanej przez ekspertów.

[Jak złożyć wniosek w programie Erasmus+ – wskazówki techniczne](#)

[Informacja o formularza wniosków](#)

Szczegółowe informacje na temat możliwości oferowanych w programie Erasmus+ znajdują się w aktualnym [Przewodniku po programie Erasmus+](#).

UDZIAŁ W PROJEKTACH WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ

Poza prowadzeniem projektów mobilności uczelnie mogą uczestniczyć w innego typu projektach współpracy międzynarodowej w programie Erasmus+, np. w projektach w ramach akcji 2 Współpraca na rzecz innowacji i wymiany dobrych praktyk.

PARTNERSTWA STRATEGICZNE

Partnerstwo strategiczne (akcja 2 programu) to projekt realizowany przez co najmniej trzy instytucje z trzech różnych państw uczestniczących w programie. Konsorcjum wybiera spośród siebie instytucję koordynującą, która w imieniu całej grupy partnerów składa wnioski do agencji narodowej kraju, w którym działa. Wszystkie uczelnie z krajów programu biorące udział w projekcie muszą posiadać Kartę Erasmusa dla szkolnictwa wyższego (*Erasmus Charter for Higher Education, ECHE*).

Projekty koordynowane przez polskie instytucje będą nadzorowane przez polską Narodową Agencję Programu Erasmus+. Wszelkie kryteria odnoszące się do tego typu projektów zostały ustalone na poziomie europejskim i są opisane w aktualnym [Przewodniku po programie Erasmus+](#).

W ramach projektów typu Partnerstwa Strategiczne można ubiegać się o dofinansowanie kosztów związanych z:

- zarządzaniem projektem i jego wdrażaniem;
- realizacją międzynarodowych spotkań projektowych;
- wypracowaniem rezultatów pracy intelektualnej;
- organizacją wydarzeń upowszechniających rezultaty pracy intelektualnej;
- organizacją działań związanych z nauczaniem/uczeniem się/szkoleniami;
- wsparciem językowym dla uczestników wyjazdów długoterminowych organizowanych w ramach działań związanych z nauczaniem/uczeniem się/szkoleniami;
- udziałem w projekcie osób niepełnosprawnych;
- wydatkami nadzwyczajnymi, których poniesienie jest potrzebne do osiągnięcia celów projektów, a które nie mogą zostać pokryte z innych kategorii kosztów przewidzianych w projekcie.

Projekt nie musi przewidywać wszystkich typów kosztów; są one bezpośrednio związane z zaplanowanymi w projekcie działaniami.

Partnerstwa strategiczne koordynowane przez polskie instytucje ubiegają się o dofinansowanie w polskiej Narodowej Agencji programu Erasmus+.

Złożony wniosek podlega ocenie formalnej i jakościowej. Szczegółowy opis kryteriów jakościowych oraz waga każdego z nich w ocenie ogólnej znajduje się w aktualnym [Przewodniku po programie Erasmus+](#).

Narodowa Agencja może przyznać dofinansowanie jedynie tym instytucjom, które złożą wnioski poprawne pod względem formalnym i wysoko ocenione pod względem jakości oraz które spełniają wymagane kryteria wyboru (*selection criteria*) i nie podlegają kryteriom wykluczenia (*exclusion criteria*).

[Więcej informacji o projektach typu Partnerstwa strategiczne.](#)

INNE PROJEKTY WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ

[Sojusze na rzecz wiedzy](#)

[Budowanie potencjału w szkolnictwie wyższym w krajach partnerskich](#)

ECTS I SUPLEMENT DO DYPLOMU

SYSTEM ECTS JAKO SYSTEM TRANSFERU I AKUMULACJI PUNKTÓW

ECTS (*European Credit Transfer and Accumulation System*) to system ułatwiający zaliczanie okresu studiów odbytych przez studenta w uczelni zagranicznej przez jego uczelnię macierzystą. System ECTS został opracowany w drugiej połowie lat 80. XX wieku w ramach ówczesnego programu Erasmus. Od tego czasu system ECTS jest wdrażany przez coraz większą liczbę uczelni europejskich, a najszerze zastosowanie systemu obserwuje się w uczelniach uczestniczących w wymianie studentów programu Erasmus, a obecnie Erasmus+.

System ECTS to kodeks sprawdzonych rozwiązań dotyczących uznawania (okresu) studiów. Jego podstawą jest przejrzystość programu studiów i zasad zaliczania przedmiotów/modułów. Uznawanie okresu studiów jest jednym z podstawowych warunków wyjazdów w ramach programu Erasmus+. Oznacza to, że okres studiów odbytych za granicą (w tym egzaminy lub inne formy oceny) zastępuje porównywalny okres studiów w uczelni macierzystej, niezależnie od tego, że treść uzgodnionego programu studiów za granicą może się różnić od programu w uczelni macierzystej. System ECTS sam w sobie nie reguluje treści, struktury czy ekwiwalencji programów studiów, ponieważ są to kwestie związane z jakością kształcenia, do których system ECTS się nie odnosi.

System ECTS gwarantuje przejrzystość zaliczania okresów studiów dzięki:

- **stosowaniu punktów ECTS** przyporządkowanych przedmiotom/modułom (cykлом zajęć); podstawą przyporządkowania punktów jest nakład pracy wymagany od studenta w celu uzyskania zaliczenia z danego przedmiotu/modułu (cyklu zajęć); w systemie ECTS pełny rok akademicki odpowiada 60 punktom, semestr – 30 punktom, a trymestr – 20 punktom;
- **opracowaniu „Katalogu przedmiotów”** przedstawiającego dokładny opis przedmiotów/ modułów oferowanych przez uczelnię w ramach poszczególnych kierunków studiów wraz z powiązaniem z nimi efektami kształcenia oraz z przypisaną im liczbą punktów ECTS;
- **stosowaniu Porozumienia o programie studiów/praktyki** (*Learning Agreement for Studies/ Traineeship*) przygotowanego przed rozpoczęciem przez studenta okresu studiów za granicą i określającego program kształcenia, w jakim ma uczestniczyć student oraz liczbę punktów ECTS, jaka będzie przyznana za zaliczenie poszczególnych jego komponentów (przedmiotów/ modułów); porozumienie obowiązuje wszystkie trzy strony, które są zobowiązane je podpisać: uczelnię macierzystą, uczelnię/instytucję przyjmującą i studenta (do tego dokumentu często trzeba załączyć "Wykaz zaliczeń" opisujący dotychczasowy dorobek akademicki studenta w jego uczelni macierzystej);

- **stosowaniu „Wykazu zaliczeń”** (*Transcript of Records*), w którym wymienione są wszystkie przedmioty/moduły (cykle zajęć) zaliczone przez studenta za granicą oraz przyporządkowana im liczba punktów ECTS. Wykaz zaliczeń wydaje uczelnia przyjmująca. Uczelnia macierzysta uznaje punkty uzyskane przez studenta w innych uczelniach w ten sposób, że punkty otrzymane za zaliczone przedmioty/ moduły (cykle zajęć) zastępują punkty, które student uzyskałby w uczelni macierzystej w ciągu porównywalnego okresu studiów.

Więcej informacji w [Przewodniku użytkownika systemu ECTS 2015](#).

SUPLEMENT DO DYPLOMU

Suplement do dyplomu jest dokumentem, który ma pomóc w uznawaniu i obiektywnej ocenie kwalifikacji absolwentów uczelni wyższych przez ich przyszłych pracodawców w kraju i za granicą, jak również ułatwić im dalszą karierę akademicką. Suplement zawiera: informacje o uzyskanej kwalifikacji (o dyplomie), ukończonym kierunku studiów, profilu kształcenia, statusie uczelni wydającej dyplom, informacje o poziomie wykształcenia, szczegóły dotyczące przebiegu studiów, dostępie do dalszych studiów, a jeżeli dotyczy, także o uprawnieniach zawodowych oraz informacje o dodatkowych osiągnięciach studenta związanych z ukończonym kierunkiem studiów.